

ЦІНИ ЗАМОРОЖЕНІ НА ЧОТИРИ МІСЯЦІ

Вашингтон, 19 липня. — Палата репрезентів знову поставила вимогу до плинної адміністрації Трумана і, відновивши коаліцію республіканців з південними демократами, 180 голосами проти 151 ухвалила постанову про контроль цін таким способом, що ціни з дня 7 липня будуть „заморожені“ на чотири місяці. Заморозити мають ціни на промислові вироби, платні та інші нагороди за працю, і тільки фермерські продукти вилучені з-під цього правила. Ухвала вважається тільки тимчасовою, бо ще будуть голосувати цілий законопроект про контроль цін та економічну стабілізацію і тоді може виявитись інше співвідношення сил. Тимчасом представники уряду висловлюють своє незадоволення з неприхильного наставлення палати репрезентів до урядових плинних, а Стабілізатор цін Майкел ДіСалі твердить, що стримання звертання цін назад спричинить банкрутство сотень тисячів бізнесових підприємств, бо уряд не зможе робити нових замовлень для оборонних цілей в наслідок теперішнього веле-

теньського подорожіння матеріалів. Досі замовлення робили на підставі цін матеріалів з 26 січня 1951 р. Замороження цін і платень виключить між іншим підвищення платень для 150,000 телефонічних робітників, які мали укласти новий контракт.

МИСТЕЦЬКА ВИСТАВКА ПОНЕВОЛЕНИХ СОВЕТАМИ НАРОДІВ

Нью Йорк. — Під протекторатом Спільної Американської Ради проти Советської Тиранії буде влаштована в Медисон Сквер Гарден напередодні Дня Перемір'я, отже 10 листопада ц. р., виставка традиційного мистецтва поневолених Советами народів, як сателітських так і підсоветських. Відповідні приготування йдуть у студії в Карнегі Голл під проводом Саміла Розен. Під його проводом працює якесь тисяча осіб, щоб виставка „говорила“ сама за себе без жадних слів. До участі в виставці запрошені мистці з України, з Альбанії, Болгарії, Чехословаччини, Естонії, Угорщини, Латвії, Литви, Польщі й Румунії. Валетом і пантомімами буде керувати Фелікс Садовський.

ОО. ВАСИЛІЯНИ ВПАЛИ ЖЕРТВОЮ ВЕЛИКОГО ОБМАНУ

Нью Йорк. — Нью Йоркські щоденники, Нью Йорк Геральд Трибун і Нью Йорк Таймс помістили телеграми агентції — „Юнайтед Пресс“ з Вашингтону і світлини греко-кат. священників, оо. Мексидо Маркова і Петра Гевка, ЧСВВ, як свідків сенатської підкомісії, що прослідкує 350,000 обман, якого допустився „урядовий посередник“ Семюел Д. Мейсон, замахавшись під ч. 83-15 Лефферте Булевард, Кю Гарден, у повіті Квінс під Нью Йорком. Мейсон (американець російського походження) обіцяв внарендувати якісь урядові будинки для оо. Василіян, на 99 років, доходи з яких мали йти на утримання шкіл і церковних будинків. В цій справі мав посередничити редактор

„Америку“ Богдан Катамай і його жінка, які теж були заслухані як свідки. Підчас слідства виявилось, що оо. Василіян заплатили Мейсону коло 150,000 доларів, а Катамай заплатили 27,000 доларів за його працю для цієї справи. Мейсон обіцяв, що він має безпосередні зв'язки з високими урядовцями з Пентагону і навіть із самим президентом і тому свідки надіялись на корисний наслідок бізнесових трансакцій. Згодом виявилось, що Мейсон це обманщик, який уже двічі був караний за різні „натягання“ людей. Як виходить із слідства, Мейсон дістав 22,000 доларів на здобуття урядових контрактів для бостонського будівельного підприємства, Джосефа Е. Беннета.

БУРА НА СХОДІ НАРОБИЛА ВЕЛИКОЇ ШКОДИ

Ціла низка електричних буревіїв шаліла в четвер пополуноді у стеатах Пенсильванія, Нью Джерсі, Нью Йорк і Коннектикат, спричинивши шість смертельних випадків і великі матеріальні шкоди. У місті Нью Йорку був затримався рух на підземних залізничних, які залила дощова вода, а багато будинків потерпіли від блискавок. Блискавки побили кілька людей в Кемден і в Джерзі Сіті, Н. Дж., та в Кончогонен, у Пенсильванії. У горішній

частині стеату Нью Йорк злива наробила великої шкоди в Сиракузах, Рочестері й Геркімер. — Знищені живна на пі.

Повені на Сердньому Заході дали завдають великої шкоди, в наслідок розливу рік Канзас, Мизури і Міссісіппі. Місто Сейнт Луїс приготується до катастрофи на неділю. Президент Труман видав заклики про публічні зборки на порятунк жертв повені. Зборки переводить Американський Червоний Хрест через місцеві відділи.

ЗАБОРОНЯЮТЬ ВІДСТУПАТИ ШКІЛЬНІ БУДИНКИ ДЛЯ КОМУНІСТІВ

Нью Йорк. — Шкільна Рада міста Нью Йорку ухвалила відмовити Комуністичній партії і Міжнародному Робітничому Ордену користуватись шкільними будинками для різномірних імпрез і уповноважила суперінтендента шкіл не відступати цих будинків також для інших організацій, які вважаються за підірвні, все одно, чи це тоталітарні, фашистські чи комуністичні. Всі вісім членів Шкільної Ради стоять одноголосно за таку заборону на підставі резолюції, зголошеної членом ради Джорджем А. Тімоном з дільниці Мангаттан. За те вирінув спір, як треба розуміти слово „підірвні організації“ і тому що справу віділено до вирішення суперінтендентів. Шкільна Рада вже раз вирішувала справу заборони вживання будинків большевиками. Це було в жовтні 1947 р., однак тоді ця справа перепала 5 голосами проти 2. Перед теперішнім голосуванням, підчас дискусії про підірвні організації, дехто нагадав, що департамент справ в едлівуді складає список таких організацій, отже не буде важко вирішити, кому відмовити вживання шкільних будинків.

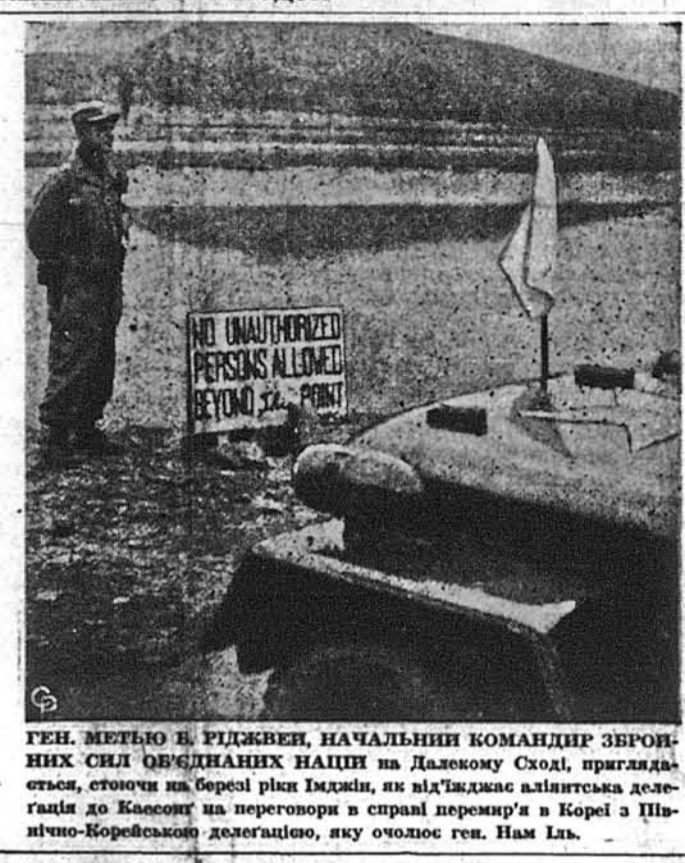
В АМЕРИЦІ

- Перелік американського фермерського населення у квітні 1950 р. дав найнижче число цього стану, а саме 24,335,000 осіб. 1910 р., коли почали окремо списувати фермерів, їх було 32,530,000.
- Сто мільйонів червоних з лівої ноги вкляли заводи з вантажного авта, кивило залізничного на вулиці в Нью Йорку. Це були візри червоних, споканові в великі скрині.
- Жемчуги вартості \$495,000 забрав собі федеральний уряд, коли ніхто не зголосився по них. Іх знайшли в бельгійській іммігранції в січні ц. р. Жінка пішла відсиджувати тюремну кару за пацкарство, а жемчуги перебрав на переховання митний уряд.
- \$140,000,000 з федерального скарбу ухвалив розподілити стеату Вашингтон. З цих фондів збільшить по \$3 для кожного, хтс живе з „ліфту“.
- На посаду пожежного комісара в Нью Йорку призначив мейор Вінсент Імпеллеттері Джейкоба Гринеца, республіканця. Імпеллеттері був вибраний посадином як незалежний — розуміється демократ.

ЗНАМЕННІ ПЕРЕМІНИ В МІНІСТЕРСЬМІ КАБІНЕТІ ГЕН. ФРАНКА

ЕСПАНИЯ НА ШЛЯХУ ДО МОНАРХІЇ—РЕФОРМИ СПР'ЯМОВАНІ НА ЗАМИРЕННЯ ЗІ ЗАХОДОМ

Мадрид. — Генераліссімум Франсіско Франко рішився на такі зміни в своїм уряді, що дають надію на примирення Заходу з Іспанією бодей, в такому розумінні, щоб разом з нею будувати вал спільної оборони перед есентуальним наступом Советів на Західну Європу. Більшість нового уряду творитимуть елементи монархістичні та католицькі, а тим самим буде зменшений вплив Фаланги. Такі зміни заповідали поінформовані чинники в Америці та Іспанії, як тільки почалися переговори в справі встановлення американських баз в Іспанії. Одночасно почато говорити також і про „демократизацію“ еспанського уряду. Не без впливу і значення була тут теж і місія адмірала Шермана. В новому міністерському кабінеті з 16 осіб, призначено 9 місць для монархістів. Виглядає, що сам Франко хотів би назначити особу, що мала б стати королею та яка походила б з еспанського королівського роду. Він схильний визнати королем молодого принца Хуана Карлоса, сина Хуана, влásticoго претендента на еспанський трон, якщо батько зречеться усіх прав до трону. З такою пропозицією, як відомо, претендент до трону не погоджується. Теперішня кабінетна переміна, перша за шість років, означає б, що Франко зрікся прем'єрства, але тільки формально, бо на ділі права прем'єра залишились надати при ньому як голові держави.

ГЕН. МЕТЬО В РІДЖВЕВІ, НАЧАЛЬНИК КОМАНДИР ВЕРХНИХ СИЛ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ на Далекому Сході, пригладяється, сточив на березі ріки Імджін, як від'їжджає альянська делегація до Каесонг на переговори в справі перемир'я в Кореї з Північно-Корейською делегацією, яку очолює ген. Нам Іль.

АЧЕСОН ВІДКИДАЄ ДОМАГАННЯ ЗАБРАТИ ВІЙСЬКА О.Н. З КОРЕЇ

Вашингтон, 19 липня. — Секретар стеату Дін Ачесон відкинув домагання комуністичного забору військ О.Н. з Кореї. Це сказав він у комунікаті, в якому також а'ясував становище Злучених Держав за одну годину до того, як представники Об'єднаних Націй мали піти на восьму чергову нараду в комуністичній Каесонг у справі перемир'я. „Якщо має прийти до дійсного перемир'я, заявив Ачесон, то збройні сили О.Н. мусять залишитися в Кореї доки не буде встановлений міцний правдивий мир і доки корейський нарід не буде мати задоволення, що він зможе працювати над своєю майбутньою вільно і без страху перед агресією“. Ця заява опублікована у Вашингтоні кілька хвилин після 7-ї години, коли пресо-ві урядовці прибули до будинку департаменту стеату на несподіваний виклик секретаря. Отже заява виключає всякий компроміс із комуністами в їхньому домаганні забрати чужі війська з Кореї в випадок перемир'я.

„КОРЕЙСЬКА ПРОБЛЕМА“

Каесонг. — Що діється прир'єст'я мала б виявлятися в такий спосіб: негайне припинення воєнних кроків і відтягнення з Кореї усіх чужинських військ. Коши Калішер запитав Ліма, а що становить планише та чи відбудуться вибори в Кореї, Лім відповів, що це вже „політична справа“ і заки він дасть відповідь, мусить спитати думки більшого авторитету, яким був Кім, по всякій правдоподібності голова групи комуністичних кореспондентів. Та цей теж відповів, що „вибори“ це вже політичне питання та що найважливіша проблема та, щоб „чужинські війська забрались з Кореї“.

АМЕРИКАНСЬКІ „НЕСПОДІВАНКИ“

Лондон. Уряд Партії Праці вдоволений з американсько-еспанських переговорів. До певної міри можна те саме сказати про всі партії, чи бри'їтці взагалі. Закладається Америці „арогантське“ поступування, а зближення до генераліссімуму Франка вважається такою самою „несподіванкою“ як американська пропозиція в справі зброєння Німеччини, що виринула несподівано минулого вересня. В такий самий спосіб інтерпретують „натиск“ Злучених Держав на

допущення Туреччини та Греції до Атлантичного Пакту Оборони. Можливо, що критика звернена не так проти самих тих справ, як проти методів, яких вживав американський уряд. Виходило б, що ці методи не дуже дипломатичні й не рахуються з престижем такої стартої потуги, якою є Велика Британія, що краще звинається на європейських проблемах, ніж молода Америка.

ПЕНТАГОН ЗАПРЕЧУЄ ВІСТІ ПРО КОМУНІСТИЧНУ МОБІЛІЗАЦІЮ ПІДЧАС ПЕРЕГОВОРІВ

Вашингтон. — Доки дійде до повного „показу карт“ у переговорах про перемир'я між комуністами і військами О.Н., урядові департаменту оборони виявляють своє обурення з приводу закладів наче б то уряд дав нагоду комуністам здійснити дальші мобілізаційні плани підчас переговорів. „Наші руки не були зв'язані переговорами, за вияткою найближчої околиці Каесонгу. В інших частинах Кореї йшла боротьба як звичайно. Війна не припиниться, доки не буде підписана перемир'я“ повідомляє Пентагон.

Остання пригадка в справі спровадження скитальців

Філадельфія. — ЗУАДКомітет пригадає, що зголошення на приїзд скитальців з Німеччини, Австрії та Італії ЗУАДК приймас тільки до 25. липня. Зголошення на приїзд з інших країн, як Англія, Франція та Бельгія — приймаються тільки до 22. липня. Тим, що мають змогу виїхати до Злучених

ВІДТЯГНЕННЯ ВІЙСЬК З КОРЕЇ ГОЛОВНОЮ ПЕРЕПОНОЮ В ПЕРЕГОВОРАХ

Токіо. — Про сему сесію переговорів в справі корейського перемир'я говориться у військових альянських колах тільки в такий спосіб, що наступна сесія буде рішальною, чи взагалі переговори будуть продовжуватись. Буде так, або ні. Не зважаючи на таємничість нарад, загально відомо, що обидві делегації, Об'єднаних Націй та Північно-Корейська, погодилися уже щодо всіх точок, а залишилась тільки одна, — але й найважливіша, а саме: — справа відтягнення з Кореї усіх чужинських військ. Ген. Нам Іль, голова комуністичної делегації, настоює, що це такий пункт, від якого „корейський нарід“ не може відступити. — Червоний Китай ніби в цьому так далеко не заінтересований, бо китайські воєнки — „добровольці“. Знову ген. Джой, голова альянської делегації не відступає від свого попереднього становища й далі твердить, що це суто „політична справа“, над якою він не має уповноваження радити. Комуністичні

радіопередачі постійно повторюють, що мир в Кореї може бути окуплений тільки ціною евакуації усіх чужинських військ з Кореї. Це є „голос народу“ і „Америка повинна йому повинуватись“. Альянські делегати настільки песимістичні. Восьма сесія, яка була призначена на п'ятницю, не відбулася через зливний дощ. Суботнішня сесія може заваяти на тому, чи прийде до замирення, чи такі почнуться зараз нова війна. У всякому випадку може наступити доща перерва, бо справа відтягнення військ з Кореї є не тільки політичною, але й дуже складною проблемою. Коли б Алянти на таке погодилися, то це було б рівнозначне зі замиренням Кореї її власній судбі. А це знов означало б, що комуністи захопили б в скорому часі владу в цілій Кореї. Це найкраще розуміє Сінгман Рі, президент Південної Корейської Республіки, що не годиться ні на дальший поділ Кореї, ні на відтягнення альянських військ з Кореї.

ДОМАГАННЯ ЧЕРВОНИХ В КОРЕЇ — НІЯКА НЕСПОДІВАНКА ДЛЯ О. Н.

Лейк Сокеес. — Об'єднані Нації слідкують з великим напруженням за ходом нарад у справі корейського перемир'я. Зате домагання комуністичної делегації, щоб відтягнути з Кореї всі чужинські війська, не є для О.Н. несподіванкою. Бо така вимога є в советській пропозиції, яку проголосив 23. червня Яків Малік, советський делегат до О.Н. Він підкреслює, що перемир'я можливе на тих умовах, що буде визначено 38 паралеля та що чужинські війська відступлять з територій, що знаходяться по обидвох боках цієї паралелі. Це те саме, про що говорив А. Вишнський ще минулої осені. — Тільки один Громико цього не повторив, коли запевняв у Мо-

сві американського амбасадора Кірка, що перемир'я буде обмежене виключно до військових справ і не порушувати меж військових та територіальних. В О.Н. переконалі, що тепер майже неможливо погодитись на негайне відтягнення усіх альянських військ з Кореї.

ПРОТИВНИК САЛЯРА УСТУПІВ

Лісбона (Португалія). — Адмірал Мануель Меіреслес відкликав свою кандидатуру на президента держави. Тим самим вибір Гігіна Кравейро Лопеза запевнений у виборах, що відбудуться цієї неділі. Ідеться тільки про число голосів, які він дістане.

РЕНЕ МАЙЕР ФОРМУЄ УРЯД ФРАНЦІЇ

Париж. — На доручення президента Рене Майер, міністер фінансів, спішно формує кабінет. Якщо йому не пощастить утворити по змозі найширшу коаліцію, то він планує звернутися до національного зібрання, щоб воно згодилося на формування кабінету з Народних Республіканців, центру і правих без соціалістів. Поки ж що Майер провадить переговори із соціалістичними лідерами, маючи головне завдання домогтися співпраці соціалістів і групи незалежних. »

Національному Зібранні делігати — найбільша партія парламенту — пропустують, — що їм не дано голосувати в одному парламентарному комітеті, а комуністи зчинили гамір, що Зібрання обирає людей, які співпрацювали з урядом у Біші та з францужинськими фашистами (кагулярами).

● Новий торговельний договір із Східною Німеччиною не підписав Західна Німеччина аж поки комуністи не перестануть втручатися до руху між Західною Німеччиною і Західним Берліном.

ГАРРИМАН ПРОДОВЖУЄ НАРАДИ, ЦО ВВАЖАЄТЬСЯ УСПІХОМ

Тегеран. — Не зважаючи на заговор на своє життя, Аверел Гарриман, спеціальний дорадник президента Трумана, надіється проти надії, що йому таки вдасться зладити нафтовий конфлікт між Великою Британією та Іраном, спричинений націоналізацією нафтового промислу, який був владі в руках Англо-Іранської Нафтової Корпорації, себто контролюваний Англією. У всякому випадку Гарриманові вдалося відновити переговори і переконатись, що владівою причиною є те, що Британія не хоче погодитись з тою обставиною, що націоналізація є вже законом та що Іран цього закону не змінить. Гарриман заявив, що він в принципі не є проти націоналізації, бо Злучені Держави визнають незалежність країни, а тим самим признають їй право розпоряджатись собою, а с тільки за продовження переговорів з Англією, бо тільки таким способом можна буде прийти до якогось порозуміння. Що ця справа не легка, пізнали хочаб по тім, що іранський уряд відкликав дозвіл на дальший побут головному представникові Англо-Іранської Нафтової Компанії, яким є Нормен Річард Седдон.

В СВІТІ

- Папа Пія XII дуже підтримує систему соціалізованої медицини, яка запобігає поширенню матеріалістичних і атеїстичних теорій і політичне фізичне здорів'я нації. Протиставляючи деяким системам соціалізованої медицини, що суперечать моральним принципам повати до людини і родині, Римська Католицька Церква вітас адорні заходи держави в цій галузі. Однак вона проти контролю народженя, але за всі заходи, скеровані на здоров'я молоді, родини, нації. Ці думки Папи передані з'їздові французької католицької організації в Монпельє.
- Московські „Ізвестія“ передрукували статтю академіка Тарле про традицію і силу російсько-американського дружба, але й досі не надрукували звернення Трумана про дружні ставлення американського народу до народів СССР.
- Проти блокади перевозу нафти через Суецький канал до британської рафінерії в Гаїфі (Ізраїль) приготувала Британія проект резолюції до Ради Безпекі ООН. Блокаду переводить Єгипет, що розгладяє її як частину економічного бойкоту Ізраїля арабськими державами.

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Table with subscription rates: PEREDPLATA, SUBSCRIPTION RATES, and Foreign and Jersey City Rates.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "СВОВОДА," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

В СВІТ ЗАОЧІ!

Згадуємо сьогодні 10-ту річницю смерті великого, талановитого й доброго сина України — Богдана Лепкого...

Старим емігрантам легше ставало, як їх виправдував Лепкий словами, що немов із їх душі виходили:

„Ми не кидаєм рідної стріхи
Задля мастків, ані задля втіхи,
Але що жити нам не хочуть дати —
Прости нам, Мати“.

Мало було в „старім краю“ таких, що збагнули справжню трагедію емігрантської душі...

Серед ночі,
Як тяжко мандрувати
В світ заочі...
Взяли вони землі грудку
У шматину,
Щоби було що покласти
В домовину“.

Сьогодні це вже не тільки трагедія українського селянина, що через лиху долю кидав рідну ниву...

Уже в перших початках еміграції за море були на рідних землях одиниці, що заглядали глибше в душу українського емігранта...

Образами нашого власного серця і горя, змальовуваними такими письменниками, як Богдан Лепкий, зміцнювалась у старому поколінні української еміграції в Америці любов до свого, гартувалась воля...

Хто виграв в Кореї?

З перспективою закінчення одnorічної війни в Кореї насувається питання: хто її виграв? Вона коштувала досі 425,000 жертв аліантам і майже півтора мільйона комуністам.

Як і в кожній війні, так і в цій, таких, що виграло не ма. Але натомість її насамперед програли корейці...

Як пишемо ці рядки, війна ще ані формально, ані фактично не закінчена, хоча заходи в цьому напрямку продовжуються.

В самій війні Злучені Держави, коштом приблизно 80,000 своїх жертв збитими, пораненими і пропавшими, та біліонами доларів здержали комуністичну агресію.

В самій війні Злучені Держави, коштом приблизно 80,000 своїх жертв збитими, пораненими і пропавшими, та біліонами доларів здержали комуністичну агресію.

Сьогодні це вже не тільки трагедія українського селянина, що через лиху долю кидав рідну ниву.

Уже в перших початках еміграції за море були на рідних землях одиниці, що заглядали глибше в душу українського емігранта.

Образами нашого власного серця і горя, змальовуваними такими письменниками, як Богдан Лепкий, зміцнювалась у старому поколінні української еміграції в Америці любов до свого, гартувалась воля.

реї, як плянувала, а друге — вона спровокувала Америку, щоб та почала зброєння.

Комуністичний Китай на корейській авантурі пагано попікся. Він за шість місяців вступлення у війну втратив пів мільйона своїх найкращих вояків.

Але матиме ту сатисфакцію, що борюся проти Злучених Держав — найбільшій потугі в світі, і не тільки вийшов з того безкарно.

Л. Луців

Генеза деяких творів Богдана Лепкого

(В десятиріччя смерті письменника)

Поєвія, друже, всоди є,
І в людях і в природі,
І поки чоловік живе,
То й умерти годі.

Читачі завжди цікаві знати, як народжуються літературні твори. Читач хотів би знати, яка була генеза літературного твору.

Богдан Лепкий сам розказував нам у своїх поясненнях про те, як народжувались деякі його поезії та оповідання.

Совєтський Союз плянував бути в цій війні тим третім, що користає. Москва цю війну започаткувала руками підлеглих їй північних корейців.

Образами нашого власного серця і горя, змальовуваними такими письменниками, як Богдан Лепкий, зміцнювалась у старому поколінні української еміграції в Америці любов до свого, гартувалась воля.

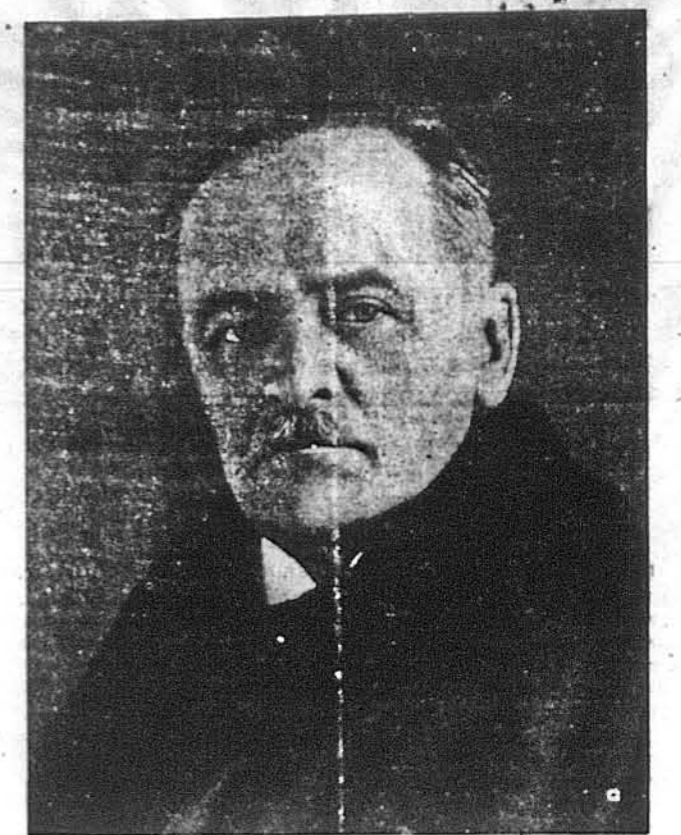
Одна його збірка оповідань так і зветься „З життя“ (Львів — 1901).

Літом 1911 року поет вперше побачив море з бережжя Дальматії і там написана збірка поезій „З над моря“.

Літом 1911 року поет вперше побачив море з бережжя Дальматії і там написана збірка поезій „З над моря“.

Літом 1911 року поет вперше побачив море з бережжя Дальматії і там написана збірка поезій „З над моря“.

Літом 1911 року поет вперше побачив море з бережжя Дальматії і там написана збірка поезій „З над моря“.

Богдан Лепкий (* 9 листопада 1872 † 21 липня 1941)

Еспансько-американське порозуміння

Місія американського адмірала Форреста П. Шермана в Еспанії здобула великий успіх: Злучені Держави дістають від еспанського диктатора Франсиска Франка право втримувати свої літунські й морські бази.

Великобританія і Франція — зразу ж заперестували проти такого еспансько-американського порозуміння, заявляючи, що вони не допустять Еспанії в склад Північно-Атлантичного Пакту.

В Англії с. Консервативна партія під проводом Чорчила, в Франції сильна партія де Голя, як рівноважники лівих груп.

Америка від часу свого виступу в Кореї не раз чула таку пісеньку і вже вмис оцінити на-

була більш вигадливою, як найбуйніша уява. При деяких автор подає навіть призначення героїв та називає села, де вони жили.

І багато оповідань Б. Лепкого написані на основі обсервацій життя. Оповідання „Іван Медвідь малос селянина з Біші, що мав голову „лису, як коліно“.

А як збиралися в далеку дорогу, з рідної хати, востаннє пішли на могилу матері і молилися...

А коли вже пройжджали останні кілометри рідної землі, прямуючи в світ-мандри, — сестра розгорнула мережану хусточку з жменю материнського ґрунту...

Микола Понеділок ЧОРНІ ПРОМЕНИ (Спогад)

І ось я нарешті тут — на цій стороні. Проходять дні... роки... і часто я думкою вертаюся туди... в мій рідний край.

Тепер мені 25 років. Я вирів в країні, яка має складне і страшне ім'я.

Верезень 1930 року. Всією родиною стояли ми біля хати і чекали... Чекали чогось неймовірного, жахливого, щось носилося там... на інших вулицях. До нас долітали рознацьки крики жінок, плач дітей, рев худоби.

Ось вона вже зперлась на коліно і крикнула: — Не дам! Убийте — не дам! Дітки мої!..

І раптом кремезний чобіт з залізною підковою ввалився тяжко мамі в груди... — Мамо!.. Мамо!..

Мама тихо застогнала і, сплеснувши руками, повалилась на землю. Я опустився біля неї і вдихався в її обличчя.

Через 3 дні ми всі — я, сестра і тато, стояли перед свіжо-написаною могилкою. Я безжально хлипав. Сестра опустившись на коліна і вимержану хустинку ваяла жменю свіжого чорнозему.

Вони забрали в нас усе: майно, худобу, авесь наш одяг. Хата темніла пусткою.

Скоро ми втратили і батька. Це було 1937 року. Вечір. Сестра поставила печену картоплю на стіл.

Вони забрали в нас усе: майно, худобу, авесь наш одяг. Хата темніла пусткою.

Потім, як кризь сон, проходять каторжні роки погоні і

БОГДАН ЛЕПКИЙ ТА СТАРА ЕМІГРАЦІЯ

В десятиліття смерті Богдана Лепкого, коли інші будуть згадувати про його літературну, наукову, чи суспільну діяльність, а як старий емігрант, згадаю бодай коротко про зв'язки письменника з нашою старою еміграцією в Америці, тим більше, що зв'язки ці майже не переривались.

Нам, старим емігрантам, ім'я Богдана Лепкого було добре відоме ще з дитинства. Ми пам'ятали всі ті цікаві оповідання „3 життя“, „3 села“, ці вірші, що кожного дня брали за серце. Богдан Лепкий був нам завжди близький і рідний.

Один з тих віршів, чи не перший його, надрукував поет, був саме присвячений еміграції. Вірш цей називався „У світ за очі“. Я не згадував його докладно, не бачу також цього вірша у збірних виданнях творів поета, та пригадую собі, що в ньому змальовано горе бідної вдови, яка з дрібними діточками покидає рідну землю та їде ген далеко за море:

Вийдуть у довгата. На дворі колонда осін. Діти плачуть, померла, а вітер рве крилаті берези „і листя скапуче як сльози“.

Минають церквину і цвинтар при дорозі. Діти вилуч: „Хочемо до тата“ — і так радують, що коні самі милосердяються та стають під брамою. Мати виходить з дітьми на цвинтар, а там, у кутку, травою поросла могила, на якій хрест похилений і кущ чорної тернини — свідок людської неволі.

Приклякла мати, молитву шепоче, а діти голосно: „Гей, чи чуєш таку, наші мамуня вже продали хату“.

Віда мати до могили припала, б'є головою, врешті найменше дитя на руки вхопила та згорнувши „землі святої в шматину і з тим пустилася у далеку чужину“.

Хто з нас, читаючи цей вірш не заплакав. Плакала не раз ціла селя, бо не було тоді ані концерту, ані свята якогось, щоб „У світ за очі“ не декламували. А ті, що виїздили за море брели з собою немов що грудку святої в шматину“.

Вірш той є надрукований у „Пропам'ятній Книзі УНСОУ“ з 1936 року, стор. 324.

Тепершня мода вірша може вже й не знає, але старі пам'ятають. І коли б Богдан Лепкий не написав був більш нічого тільки „У світ за очі“, то для нашої старої еміграції тим найріднішим дорогим поетом був би він. Але він написав багато і то дуже багато, а його дописи, різні оповідання та вірші читали ми й тут, у „Свободі“, до якої постійно дописував. Звичайно під свята були помішували його вірші. Ніхто не зміг так написати про Різду чи Великдень, як Богдан Лепкий, а в цих віршах було стільки серця та стільки туги за рідним краєм, за яким і ми всі тужили.

Потім уже, по першій світовій війні, появилася була трильогія „Мазепа“ і ми зачитувались в ній. Богдан Лепкий звелечив у цій повісті Великому Гетьману — проклятого московськими назидниками і виклятого московською церквою. За це тепер і Автора повісті викляли там за залізною заслоною, викинули з української літератури, немов би ніколи його і на світі не було.

Та нехай виклинають, вони і їх прхистовні. Автор створив велике діло для народу, бо навчив нас, хто найбільший ворог, відродив це нове мазепинство, на якому виростатимуть грядучі покоління.

Я маю нагоду познайомитися з Богданом Лепким листовно. Було це ще за першої світової війни, як був я секретарем товариства „допомоги нашим письменникам від амери-

канських українців. Вислав я тоді допомогу вдові по Франкові, Коблянській, Стефаніві, а також Лепкому. Богдан Лепкий відписував завжди, а листи його були такі зворушливі і такі щирі, як і його твори. Такий як у своїх писаннях, таким був він і в житті, про що розказують ті, які його особисто знали — людина золотого серця, справжній поет християнської любові, братолюбів.

В одному з листів писав він між іншим:

„Дорогий Пане Гасій! Щиро Вам дякую та цілому Товариству Вашому, що про мене не забуваєте й помагаєте перетримати нинішні важкі часи. На валі залп, як живу я тепер, відповідаю:“

З Відня переїхав я в Німеччину на освітню працю в таборах українських полонених. Ця робота поклонила мене до речей літературної праці, відійшла на дальній плян, бо наперед висунулось це горе, що його спричинила війна та передо мною недовла наших закордонних братів. Доводиться бігати далеко поза місто, вчителю, промовляти на зборах і вічах, відчувати конференції, наради, з'їзди по робітничих командах тощо...“

Даліше згадує Поет, що пише, „тільки прихатем“, не нарікаючи на цей навал праці, а чітко не повинен нарікати й вимагати більше, ніж у тій дійсності Автор може дати“.

А щодо критиків, то найкращий критик — час. Бо як про тріох десятиліттях літ чеські „Народні Листи“, друкують „Невдалу п'ятку“, німецький відомий часопис „Фосіше Цайтунг“ поміщує це оповідання, то автори не жаліти, що написав його „неправною, хлоп'ячою рукою“. Коли ж у цих часах важкої світової війни наші часописи містили вірші, а вірші ті виголосували на різних академіях, концертах, то причим тут критик: „пишу, от і легше

Генега деяких творів Богдана Лепкого

(Закінчення зі сторони 2)

„Стричу“ писав „безпосередньо під вражінням життя“.

„Всі три особи — це моє знайомі“ — додас автор.

Деякі оповідання написав автор на основі оповідань друзів осіб. „Перші стріли“ — на основі того, що оповідав йому брат Микола, який пережив першу російську інвазію в Дорі. „Вона не з тих“ — на мотиві, що його оповідала авторові Дарія Глибовицька, „Добив торгу“ — написане на мотиві з Ясениці Сильної, а вірш „Вороне чорний“ після розмови з Євгеном Олесницьким.

Богдан Лепкий спершу ладився бути малюром, ба й пізніше він не зривав зовсім з малюванням. Деякі його поезії виникли під вражінням малювання картин. Сюди належить поезія „Намалюй мені, друже, картину“. В письменника Осипа Маковая бачив поет на стіні картину Куриласа, що представляла сільський похорон. Лепкий пробував малювати що саму тему, але „во не вдалася“ йому, як пізніше, те „чого не міг висловити красками, передав словом“.

Поезія „Острів смерті“ виникла під вражінням звісної картини Бекліна, а „напис на стрілецьких гробах“ — під вражінням фотографії стрілецьких могил.

Багато літературних творів виникли під вражінням музики. Те саме сталося й з Б. Лепким. Поезія „Часом мені здається“ написана під вражін-

стане, немов тигар скотився з груди...“

А так татарів було чмало, як виходило з листів Письменника і чи не найбільший з них був — недоля рідного краю, за яким Богдан Лепкий так тужив.

Якоб так оплалася, що майже ціле своє життя провів на чужині. В самому Кракові перебував майже сорок років, де професорував на університеті. Поет емігрував, тому такій близький нам емігрантам. Сам він опинився поза рідною землею, яку опсівував з туги й на чужині помер, як випрокував у своїх безсмертних „Журавлях“, також дружина його вірна у Кракові, в чужій землі, спочила. І рідня його на еміграції — дочка Софія і син Лев Ростислав (дочка старша померла тут у минулому році) і брат рідний, відомий у стрілецькій Львові, колишній командант кінноти УСС та автор численних стрілецьких пісень. Всі вони тепер живуть у Нью-Йорку та є членами нашого 204 від. УНСОУ.

10 років минає від пам'ятного 21 липня 1941 року, як відправлено тліні останки Богдана Лепкого на раковинний цвинтар у Кракові. Тисячі своїх і чужих приймало участь в похоронах, бо Поікинська любила і шанувала. Похоронами проводив єпископ о. д-р Лагода, що тоді був єпископом за Сяном у Ярославі, як Галиччуні займав більшевизми. Заупокойні богослуження відправлялись у його католіцьких і православних церквах, а над входоми дверима краківської церкви св. Норберта вмуровано пропам'ятну плиту з погруддям заслуженого її парохіянина та з написом: „Богдан Лепкий — поет, учений, громадянин“.

Так шанувала тодішня еміграція — Краків був тоді центром нашої еміграції, що покинула край, рятуючись перед більшевизмом — Поета-скальця, який всі сили свої, свій труд і талант, посвятив Батьківщині. І ми, тут в Америці, будемо згадувати його по віки вічні.

Василь Гасій,
Секретар 204 від. УНС.

ПОЛ ГОФМАН, БУВШИЙ АДМІНІСТРАТОР ПЛАНУ МАРШАЛА, конференції з конгресомом Джеймсом Річардом, демократом з Свент Каролайні і головою Комісії для закордонних справ Палати Репрезентантів, про чуманецьку допомогу, яку Конгрес хотів би аменити. Президент Труман домагається 8.5 біліонів на ту ціль. Гофман тепер директором славної Фундації Форда.

ЗДОБУТКИ УКРАЇНСЬКОЇ ЕМІГРАЦІЇ

Українська еміграція в цілому світі начисляє нині більш ніж два мільйони. Важко однак з певністю твердити, що більшість її є включена в українське організоване життя. Коли з двох мільйонів людей тільки меншість є активною, то на це складається багато причин, як, напри, нехтіть до організованого життя, індивідуалізм, дрібнісні спори в рядах організаційних, а то й цілковита відсталість від українства, забутість національних почувань.

Однак на рахунок отой активної меншости треба засягати величезні успіхи, бо коли еміграція державних народів повільно пропадають, топляться в чужих народних морях, то треба дійсно подивляти українську еміграцію, отих піонерів нашого національного організованого життя на чужині. Подиву гідні успіхи, помімо надзвичайно несприятливих обставин, які склалися для наших перших емігрантів, зокрема в заокеанських країнах. Вистачить прочитати історію української еміграції в ЗДА, що так тісно пов'язана з історією „Українського Народного Союзу в Америці“, щоб зрозуміти, що ті первісні початки нашої еміграції були рівні пеклови на землі, не тільки під оглядом соціальним, але й головно під оглядом національним. Це була справжня картина отого

„Наймита“ Франкового.

Шойно читаючи ту історію, можна зрозуміти, яких зусиль треба було, якого завзяття, а часом навіть і твердого кулака, щоб промостити собі шлях в життя, щоб здобути собі право на своє національне „я“, на своє національне діло. Кажеться: безмежна свобода, кажеється: демократія, однак дійсність незаперечно доводить кождоденними фактами, що всі найвищі блага належать тільки сильним, що й безмежна свобода й демократія теж існують слабкого. Формация нових заокеанських народів була дуже важкою, брутальною й ніхто неспів навіть приблизно зчислити всі ті жертви, що зникли в ім'я створення народів.

Легко нині говорити про динаміку людини, легко ставити максимальні вимоги, однак здобутки еміграції це десятиліттями кождоденної важкої праці й важкої боротьби, яких без динамізму, без напруження всіх сил, без величезної самоповаги, без жертвенности не можна було досягнути.

Вона тим більше стає зрозумілим, коли мати на увазі, що емігрували українці одинцем, в початках без ніякої, хочби найменшої національної підготовки до життя на чужині. Іхали вони на короткий час, покидали Рідний Край ради заробітку, в надії, що скоро збагатяться й повернуть додому. Однак надії завели, легко збагатитись не можна було, швидкого повороту до краю не було. Еміграція почала осідати. І коли французи, англіці, голандці, чи інші народи підтримували свої еміграції, то наша майже ніякої підтримки від свого народу не мала. Одинокою поміччю були українські церкви, що й треба вважати за організовану поміч. Зате край вимагав від еміграції беззастанної допомоги. Невідомі одиниці віднаходили себе на чужині, формували маленькі гуртки, малочисельні організації, що за десятиліття дали величезні успіхи.

Заокеанські країни вкрились величезною кількістю місцевих організацій, українських церков, українських народних домів, українських шкіл, кооператив і т. д. Понад ці всі успіхи, як найбільший, як найвищий треба вважати створення української етнічної групи в Канаді. Коли цього не можна було досягнути в ЗДА через величезну розпорозненість української еміграції, з огляду на приміщення більшости еміграції по містах, то в Канаді, як країні менш заселеній, менш зіндустріялізованій, зусилля до сформування української етнічної групи увінчались повним успіхом. Дуже мильним було б думати, що в Канаді не було величезних перешкод для сформування української етнічної групи, що англійці й французи в цьому формуванні не перешкождали.

Якже ж інакше представлялася б успіхи нашої еміграції, коли б іншою, кращою була доля нашого народу, коли б наш народ був у спроможі подати своїй еміграції потрібну поміч. Вийшло навпаки. Як уже сказано, наш народ вимагав від своєї еміграції постійної помічі. І вона цю поміч подавала. З кожным роком та

Лепкого тішаться великою популярністю і їх це й сьогодні передруковують наші часописи, бо вони не стратили актуальности.

Далекій світ, великий час, Пливуть літа ривати, Гей! Що чувають там у вас? Чи йдете з колядою?

Чи й нині мерехтять зірки Над хатою старою? Гей, хато мій, не знаєш ти, Як тужу за тобою!

Деякі твори Лепкого написані під впливом „якогось прочуття великої суспільної катастрофи — війни“. Було це на кілька літ перед першою світовою війною. Сюди зараховуємо славіні поезії „Голос зневіри“ і „Голос надії“ — написані 1911 року, в якій поет кликав до свого народу:

А я кажу вам: майте слух, І поірт тому дайте. Що вам говорити волі дух Про близьку хвилю замірюх І хвилі той чайте!

Подібні слова остерого чуття і в передмові до збірки оповідань „Кідаю слова“ (Чернівці, 1911).

„Бийте в дзвін, бийте в дзвін на тривогу, щоб збудився малий і великий, щоб до праці метнувся усікий...“

„Гать будуйте кріпку і високу, щоб нас море грізне не застригло, та щоб януки дідів не прокляли, що не змілили краю боронити...“

Поетове серце билось в один такт з серцем українського народу. Хоч Лепкий прожив більшу частину свого життя на чужині — то його муза будала вічно в Україні і живо відгукувалася на всі важливі події народного життя. І те життя українського народу — було спонукою до поетичної творчости поета.

ВІДГУКИ ДНЯ

ХРОНІЧНА НЕДУГА

Писав уже я про те нераз, що в далекому Львові, ще в сл. п. „Ділі“, але не можу вдержати — мушу знову забрати голос. Тоді дав я на приклад поляків, тепер американців.

Спитайте американця про когось, йому і вам знайомого. — Ну... нічого, гарна людина.

Спитайте українця... — Та, він ніби нічого собі, але, знаєте... — і піде аж загуло.

Не зі злости, хорони Господи, а так — від широкого серця. Спитайте американця, що втрапив пів свого мастку, як йому поводитись.

— Дякую, добре, зовсім добре.

А спитайте українця, що виграє сто тисяч на лотерії.

— Ой, чоловіче, бідна така... і вже виймає хусточку, щоб утерти сльозу нужди.

Все це є стовідсоткова правда, але чи винятки не потверджують правила?!

Або візьмим таке:

Не бачилися зі знайомим американцем п'ять, десять років. Зустрічаєтесь...

— Знаменито виглядаєте! — вітає вас американець. — Нічого не змінилися!

Ви може й знаєте, що це тільки чемність, але вам вона прискрива. Ви мимохіть ліпше почуваетесь, простуєте плечі, випогоджуєте обличчя...

Іду я коліс тут вулицею. Бачу: шкандибас напроти мене якийсь дідок. Волосся як

молоко, плечі в дугу, паличкою підпирається. Минаю і ані в гадці мені.

— Галю, друже! — чую за собою.

Обертаюся, п р и дивляюся: він чи не він?! Пізнаю — він! Старий знайомий, ще з військових часів. Пів копи літ не бачилися.

— Не пізнаєш? — Питає мене.

— Пізнаю, зовсім добре пізнаю. Тільки, бачиш, задумався і не дивився...

— Боже-Боже! Як ти змінявся. Чоловіче, та ти страшенно постарівся! Сиве волосся, зморшки, і очі пригасали...

Я глянув на знайомого і не без злоби сказав:

— Але зате ти — перша кляса! Знаменито тримаєшся...

Його вицвілі очі засвітилися гордістю.

— Це, бачиш, у нас родинне. Ну, і моральне життя... А ти, злодюго, хе-хе-хе! — і погрозив мені пальцем, перебравши палку в ліву руку.

Побалакали, згадали і це і те, і розійшлися.

Я довго дивився йому вслід і думав: чи він тільки на ішних добуває постаріння?.. А подруге: чи тільки він?!

І вирішив написати заклик: Родимці мої! Носіть кішечку дзеркальця при собі і все, перед вильвом щирости, подивіться на себе!..

А в загалуюмо: вчіміся не тільки чужою мовою!

Галактіон Чіпка

поміч більшала, з кожным роком сильнішим був голос нашої еміграції в обороні прав свого народу.

Вже напередодні другої світової війни, українська заокеанська еміграція була сповнена великою турботою, що немає припливу нових сил, немає припливу молоді з рідних земель. Для еміграції поставала велика небезпека, головно для еміграції в ЗДА. Закон про обмеження в'їзду до ЗДА та польська еміграційна політика, забороняли припливи більшости кількості нашої молоді. Шойно кінець війни виклинув в рідних землях сотні тисяч українців, в більшій кількості молоді. Зобов'язання союзників примістити більше мільйонів втікачів з різних країн довели до ухвалення нових законів про допущення цих емігрантів в ті країни. І хоч у великій кількості наша еміграція скористала з цих законів та переїхала чи то до ЗДА, чи то до Канади, то й тисячі українців виїхали до таких країн, де до цього часу ще нашої еміграції не було, як напри. Австралія та Нова Зеландія. Далекі ліпше було б, коли б ці тисячі українців переїхали були до тих країн, де вже є осілою наша еміграція. Це було б посилено ряди нашої еміграції, збільшило її національну працю, збільшило б силу відповідности на постійній зовнішній тиск державних народів.

З радістю треба ствердити, що новоприбула еміграція з перших днів стала включатись в українське організоване життя, вносячи не тільки подум Рідного Краю, але й свою молодечу силу, свій палкий патріотизм, свою працездатність а навіть і знання. Ці новоприхавші емігранти одержали на рідних землях, зокрема західних, національне формування, а часто вже й повне оформ-

лення. Никולי стара еміграція не могла надіятися на такий великий прибуток сил з Рідного Краю, не будь такого вислідку війни. Але й стара еміграція, як в заокеанських країнах, так і в Західній Європі виявила супроти нової еміграції не тільки велике зрозуміння, але й подала величезну поміч. Мало які еміграції дали докази таких організаційних здібностей, такої постійної праці для нової еміграції, як це дотепер виявила українська стара еміграція.

Правда: тут і там виявились малі тертя між старою й новою еміграцією, однак ці тертя не є загрозливими для дальшого розвитку нашої еміграції. Було б куди ліпше, як би цих терть не було і в цьому напрямку треба докладати зусиль, треба взаємної доброї волі в ім'я не особистого „я“, а в ім'я й для добра цілого народу.

Треба бути постійно свідомим того, що недавній упадок самостійности України, це не тільки наслідок неспіхів на фронтах проти наших ворогів, це також наслідок неприхильного становища західних великодержав до ідеї самостійности України.

І ось уже тридцять років минуло від того часу, а західний світ не змінив свого становища. Він і далі є таким же неприхильним, як і був, без огляду на те, чи ми будемо демократами, соціалістами, чи іншою фарбою підмалювані. Більш як тридцять років нашої кривавої боротьби з ворогами України не спонукали Заходу змінити свого становища. Це однак не означає, що він його не змінить. І цього мусть добиватись українська еміграція в цілому світі, це вона мусть досягнути.

(„Українське Слово“)

Вступайте в глени У. Н. Союзу

НОМУНІКАТ ХОРУ „ДУМКА“ СВЯТО-ІВАНСЬКА ПРОГУЛКА ПЕРЕЛОЖЕНА НА ДЕНЬ 2-го ВЕРЕСНЯ 1951.

Подастесь до відома, що внаслідок пошкодження радарової сигналізаційної системи на кораблі Sanyu Nook, яким мала відбутись Свято-Іванська Прогулка, про що в останній хвилині повідомила Управу Хору корабельна компанія, Хор „Думка“, не маючи змоги в так короткому часі знайти другого корабля, с змущений переложити СВЯТО-ІВАНСЬКУ Прогулку з неділі 22. липня цього року на неділю 2-го вересня ц. р., тобто на неділю від Лейбор Дей.

Подробиці будуть подані в оголошеннях в пресі і по радіо. Продажа карт вступу продовжується в дотеперішніх місцях. Продані карти вступу задержують надати своїх вартість.

Управа Хору „Думка“.

УВАГА! ROCHESTER, N. Y. УВАГА!

ЗБОРИ

УКРАЇНСЬКОГО АМЕРИКАНСЬКОГО КЛУБУ

відбудуться в неділю, 29. липня 1951 (July 29, 1951) в год. 2:30 пополудні, в галі Клубу.

Всі урядники і члени мають явитися, бо це є пірничі збори, де можна рішити важніші справи і почути звіт за пів року. Ще раз пригадується: July 29, '51 збори Клубу.

За уряд Клубу: Василь Гусар, рек. секретар.

ОДИНОКЕ ВИДАННЯ

ФРАНКІВ „МОЙСЕЙ“

Проф. С. ГАСВЬСЬКОГО

РОЗВІДКА І ТЕКСТ ПОЕМИ

ЦІНА 50 ЦЕНТІВ

Можна бабути в книгарні „Свобода“:

„СВОБОДА“

P. O. BOX 340 JERSEY CITY 3, N. J.

„ЛЪОЯЛНА ОПОЗИЦІЯ ЙОГО ВЕЛИЧЕСТВА“

Лідер опозиції в канадійському парламенті, Джордж Дрю, стягнув останню значну увагу своїми енергійними виступами проти уряду і це набуває питання про те, що власне є парламентарна опозиція.

Опозиція займає істотне місце в конституційних, базованих на британській парламентарній системі. Її важна позиція в законодавчій структурі є в цьому випадку єдина в своєму роді в Британському Коммонвелті.

РОЗШУКИ

Пошуку РІДНИХ та ЗНАЮМЦІХ зі села Данилівці або Остапівці, пов. Зборів, Тернопіль. Усіх прошу голоситись на адресу: STEFAN PANKIV, 2612 Pillsbury Ave. So., Minneapolis, Minn.

Григорій Устінський пошукує земляків КОНСТАНТИНА ІСТІНСЬКОГО та дочку ПАРАНО ІСТІНСЬКУ зі села Узени, повіт Станіславів. Голоситись прошу на адресу: GRYGORI USTYNSKY, Box 260, Asbestos, P. Q., Canada

Книжки-Журнали-Картки

ЧАСОПИСИ І ЖУРНАЛИ в українській, німецькій і інших мовах, тутешні і з Європи, доставляємо ілюстраціями: W. Magun, Bookstore, P. O. Box 361, Cooper Sta., New York, N. Y., (109 St. Marks Place) — Там же: книжки, ноты, образи.

Професійні оголошення

Д-р мед. ОЛЕКСАНДЕР СУШКІВ приймає від год. 10-11-5-8 щоденно з винятком неділя. Офіс: 64 E. 7th St., NEW YORK, N.Y. Тел.: ALgonquin 4-7133

Dr. S. CHERNOFF 223 — 2nd Ave., (Cor. 14th St.) N.Y.C. Tel. GRamercy 7-7697

Dr. J. DERUHA 128 EAST 86th ST., N. Y. C. над станцією соб. Лексінгтон Ев. Місце має осередке положення, доступне з усіх боків. Окремі ждальні для жінок. Ординує в будні дні: 10-2 і 4-9 год.

Evergreen 3-4416-4450 Maple Coal & Coke Co. anthracite FUEL OIL bituminous OIL BURNERS SALES & SERVICE 72-74 Box Street BROOKLYN 22, N. Y.

ТЕПЕР ПОРА ЗАПИСАТИСЯ НА КУРСИ САМОХОДОВИХ МЕХАНІКІВ І КУРСІВ ІЗДІ. L. TUCHNIEWICZ, директор Metropolitan Auto School 158 — 2nd Ave., близько 10th St. NEW YORK CITY

Канадійський наряд вибирає не тільки уряд — з політичної партії, яка одержує найбільше число голосів, — але також опозицію — з партії, яка одержує друге з черги найбільше число голосів.

Час виконання функцій уряду в Канаді не є обмежений ніяким конституційним мінімумом, тим не менше уряд може бути повалений, або може податись до димісії навіть в день після виборів.

Так отже лідер опозиції протягом однієї ночі може знайти на становищі прем'єра, а вчорашній прем'єр може опинитись в опозиції.

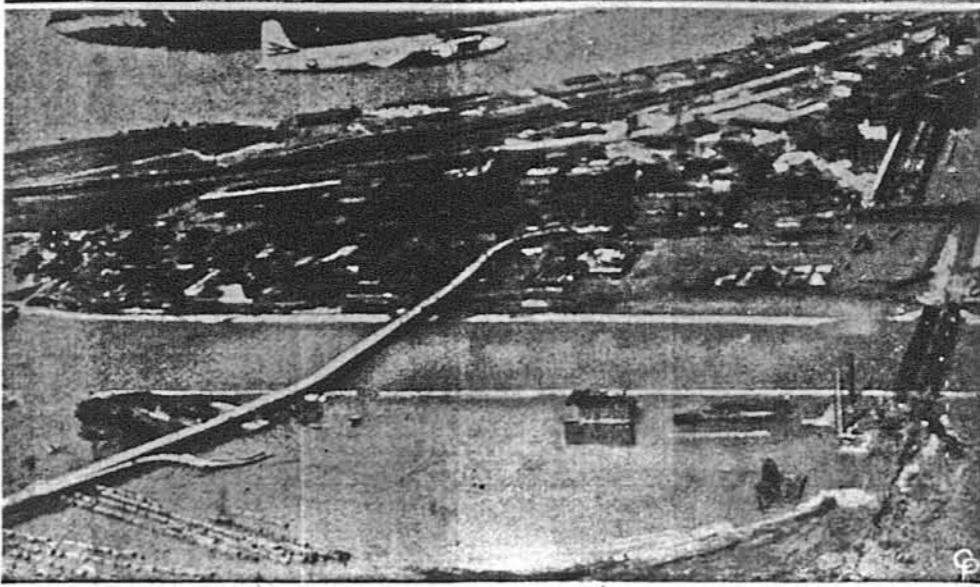
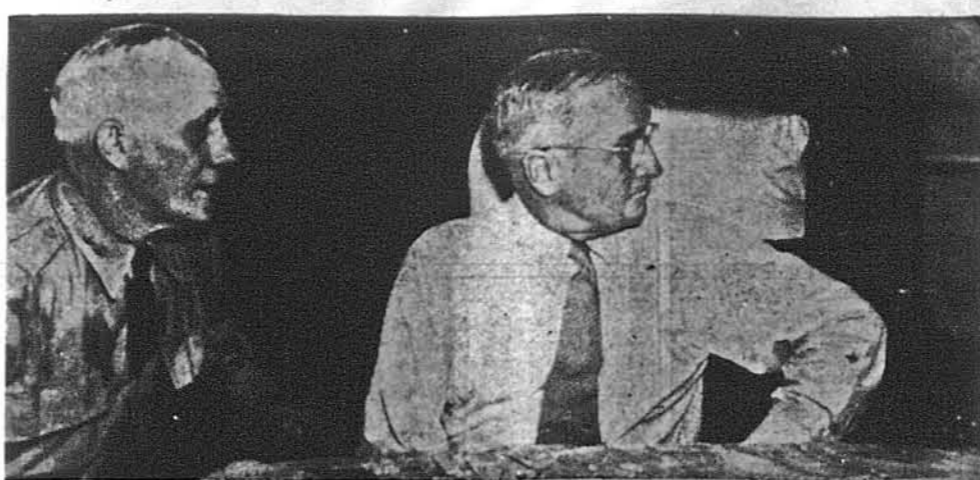
Конституційна необхідність лідера опозиції є така, що йому надається функція майже так важливу, як членові уряду. Він одержує спеціальні привілеї і спеціальну платню. В додатку до сесійних відшкодувань в сумі 4,000 доларів і 2,000 доларів на витрати річно, які він одержує як член парламенту, лідер опозиції одержує додатково 10,000 дол. річної платні.

АМЕРИКАНСЬКА ЦИВІЛІЗАЦІЯ 1500 Р. ПЕРЕД ХРИСТОМ

Нью Йорк. — Музей Природної Історії переводить розкопки в повіті Гомпріс, у стеїті Міссісіпі, для дослідження цивілізації п'ятнадцятого сторіччя до народження Христа.

УКРАЇНСЬКА ФУТРИА РОБИТНЯ В НЬО ЙОРКУ

Roman KUSSOFF 41 W. 57th Street (5th Floor), NEW YORK CITY (близько Шостої Евею) Коли задумате справити нове футро, переделювати, направити, так подбас, щоб ваше футро, джакет чи ковпир були зроблені по найновішим фасонам, солідно та з найкращих матеріалів.

ПРЕЗИДЕНТ ТРУМАН та начальники Армейських Інженерів, ген. Луїс А. Пік, оглядають з літака „Індепенденс“ навчені повинні околиці. Разом з ним були на літаку його дружина та дочка.

ІНДІЯ ВИЛУЧЕНА ІЗ РЯДУ ПРОКОМУНІСТИЧНИХ ДЕРЖАВ

Вашингтон. — Красва Рада Безпеки вилучила Індію з ряду таких країн, які Конгрес натарував як прокомуністичні і які не можуть діставати зі ЗДА товарів, що могли б дістатись в руки Совєтів або їхніх сателітів.

СТАНДАРТНА РУШНИЦЯ ДЛЯ ЧОТИРЬОХ КРАЇН

Вашингтон. — Тому, що до сі не було згоди між країнами Північно-Атлантичного Пакту про єдиний стандарт піхотної рушниці та набойів для неї, до Вашингтону з'їдуться міністри оборони Канади, Велико-Британії і Франції на наради з секретарем оборони Джорджом К. Маршалом у цій справі.

ЕКСПЕДИЦІЯ В ІЗМАЛІ

З Києва виїхала університетська експедиція „для вивчення комах-шкідників бавовника та інших сільськогосподарських культур“.

ВІЛЬНИЙ ЗАЛІЗНИЧНИЙ ПЕРЕЇЗД ДЛЯ СТЕЙТОВИХ УРАДОВЦІВ

Трентой, столиці стеїту Нью Джерзі. — Вільний переїзд залізницею на території стеїту Нью Джерзі дістають 2,642 стейтових урядовців і працівників на підставі закону, ухваленого ще в 1870 роках.

РЕСТАВРАЦІЯ СУВОРОВА

В Очакові на Николаївщині почалися реставраційні роботи коло пам'ятника Суворову, якого ще під час війни Сталін висвятив у „герої вітчизняної війни“.

УКРАЇНЦІ ДОМАГАЮТЬСЯ АВДІЦІ В УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ ВІД КАНАДСЬКОГО УРЯДУ

Винніпег, Ман. (УКПС). — Евхаристійний Конгрес Католицьких Українців Канади, що відбувся 29 жовтня і 30 червня і 1 липня у Винніпегу, з нагоди консекрації кир Максима Германюка, чина ОО. Редemptорств, єпископом-помічником архієпископа екзарха Кир Василя Ладика, зробив цілу низку ухвал. — Зокрема Конгрес домагається, щоб урядова Канадійська Радіо Корпорація „Кенедіс Бродкестінг Корпорейшен“, створила український відділ „Голосу Канади“ для висилання на Україну клічів волелюбного демократичного світу.

„ПОСИЛЕННЯ РОБОТИ“

З участю киявських партійних глядачів — Мельникова, Сердюка, Бубневського, Короченка і і. — у Києві відбулася „республіканська нарада перших секретарів сільських райкомів та окружкомів КП(б)У“.

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Робимо Афідевіти на СПРОВАДЖЕННЯ людей з Аргентини, Бразилії, Канади, Вельмі, Франції і т.д. На Польську Квоту (6,524 осіб річно), тепер можуть скоріше прийти.

ДЛЯ НЕГОРОЖАН на ВІТЗД до Німеччини, виробляємо Пашпорти, Поворотні Документи і Німецькі Візи. Вислано до Польщі ПАНУНКИ і ШКАРСТВА. Асеруємо від воєни Мобил. і Одні.

E.S. WITKOWSKI 130 East 7th St., NEW YORK, N. Y. Близько Ave. A. Tel. OR. 4-3652

ПЕРЕВІЗ

пасажирів, пакунків і речей у місті, поза місто і на дальшу віддачу. ПО НИЗЬКІЙ ЦІНІ. Голоситись: 9-10 ранку і 4-10 веч. Телефон: СУ. 9-7879

В. Володимир Пархуч український погребник Відповідний гідний похорон по укрїнській ціні. Модерна Колекція БЕЗПЛАТНО. Кличте в день і в ночі: WOODROW W. PARCHUC Funeral Director

ІВАН КОВАЛЬЧУК FUNERAL HOME COMPLETELY AIRCONDITIONED ЗАНІМАЄТЬСЯ ПОХОРОНАМИ В СТЕПІ NEW JERSEY ЦІНИ ПРИСТУПНІ ДЛЯ ВСІХ ОБСЛУГА ЧЕСНА І НАЙКРАЩА

ІВАН БУНЬО УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК вердикту погребень по \$150 ціни так низькі як ОБСЛУГА ЧЕСНА І НАЙКРАЩА

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК Занімається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ. Контрольована температура. Модерна колекція „до ужитку даром.“ PETER JAREMA 129 EAST 7th STREET, NEW YORK, N. Y. Tel.: ORchard 4-2568

ДНЯ 24. ЛИПНЯ 1951 Р., В ГОД. 7-мій РАНКУ в укр. катол. церкві св. Івана в Ньюарку (Morton Street) відправиться ЖАЛІБНА СЛУЖБА БОЖА за спокій душі св. п. АНДРІЯ ГАРАСЕВИЧА в четверту річницю Його трагічної смерті. Родичі.

ПРИ ЗМІНІ Мешкання в НЬО ЙОРКУ АБО ПЕРЕСЕЛЕННІ ДО СТЕЙТІВ: NEW YORK — PENNSYLVANIA NEW JERSEY — CONNECTICUT КЛИЧТЕ УКРАЇНСЬКЕ ПЕРЕВОЗОВЕ БЮРО В. В. ВОГАЧЕВИЧА 335 EAST 6th STREET, NEW YORK 3, N. Y. — TEL. OR. 3-2484

DUNLEY HAT SHOP 14 SAINT MARK'S PLACE, NEW YORK CITY (Між 2-ою і 3-ою Евею). — Телефон: GR 5-3733. Велика випродаж! Солоний капелюх — \$1.25

ТАРЗАН, ч. 2636. Прорив

AS THE ROPE BINDING HIS ARMS PARTED, TARZAN HEARD THE TRUMPETING OF A MASTOON BEYOND THE PALISADE. HOPEING THE MASTOONS WERE THOSE HE HAD BEFRIENDED, HE RAISED HIS VOICE IN A CRY OF, "TANTOR! YUD, TANTOR!" (COME, TANTOR!) слова: „Тантор! Юд тантор!“ (йди сюди, Танторе!). Коли мастадонти прорвалися в село, Тарзанові пута впали. Він скочив до Улана і розрізав на ньому мотузки.